

Dansk Interreligiøst Forum

Hjemmeside: www.difforum.dk

Kære Alle.

Den nye DIF bestyrelse som valgtes på generalforsamlingen den 8. marts 2011, ser ud som følger:

Klara Kaare Frederiksen (formand)
Michael Larsen (bestyrelsesmedlem)
Liz Bramsen (bestyrelsesmedlem)
Lene Shoemaker (kasserer)
Brian Fyhn (revisor)

På generalforsamlingen blev også anmodet om, at I medlemmer er meget velkomne til at komme med forslag til aktiviteter, så det ikke altid er bestyrelsen, som kommer til at tegne DIF mødernes indhold. Selvfølgelig med ansvaret selv for at aktiviteten kan løbe af staben (naturligvis)... kom nu venner – af og til kan vi aktive også mærke ”metaltræthed”...

Ja, ja ja vi véd også godt, at der skulle reklameres meget mere for DIF, men igen ”metaltræthed”... som dog søges at blive overvundet i sommerperioden.

Igen må jeg beklage, at hjemmesiden ikke kan blive opgraderet i den hastighed, som er ønskelig, men vores travle webmaster går til eksaminer alt for ofte!! Til gengæld er han så gratis, som I alle også godt véd!

Efter generalforsamlingen fulgte:

”Hva’ så, Gud? Et Interreligiøst kultur og religions møde.

”Hva’ så, Gud?” var en meget inspirerende forestilling, hvor de 12 unge medvirkende delte en fælles mission om at komme nogle af de fordomme, der hersker omkring deres religion, til livs. Alle kommunikations strategier kom i spil: humor, dans, sang, akrobatik, billede på en storskærm – alt sammen i en jargon, som de unge bruger nu til dags. Der var så stor rift om de gratis billetter, at forestillingen blev flyttet til det langt større Betty Nansens Teater. Blandt os publikummer spændte aldersfordelingen sig på mindst tre generationer børn/unge, deres forældre og endda også bedsteforældre. Alle var vi lige underholdte og imponerede over, at der på en så fordomsfri måde kunne nedbrydes tabuer omkring tro og religion. At det er muligt at samle så mange mennesker omkring dette emne i et land, der gerne så religion ud af det offentlige rum – det er stort.

Den danske folkekirke ’hot or not’. Herunder det rimelige i, at kristendom skal være statsreligion i et multikulturelt samfund som Danmark efterhånden er. Opfind jeres egen religion (ja, ja men vi kom altså først med denne idé!).

Palæstina / Israel konflikten.

Tørklædedebatten.

Om radikaliserings/ekstremisme – marginalisering - 'the single narrative'.

Men det der fik mig til at sætte "Hva' så, Gud" på denne DIF aften, var instruktørens formål med at sætte denne forestilling op: "Vores håb er, at publikum ser disse historier og bliver mere bevidste om, hvornår de selv bruger religion som **en undskyldning eller en stigmatisering** af andre mennesker" – måske kunne også tilføjes '**selvbranding**' gennem religionen.

Husk lige i denne forbindelse: at kultur og religion kan være vanskeligt at adskille fra hinanden.

Jeg vil her komme med nogle eksempler og håber I selv har tænkt på nogle andre, så vi kan få belyst, hvordan religion kan anvendes på uhensigtsmæssige måder:

Behovet for at 'skilte' med sin religion – det være sig med tøj, hår, bedekranse osv., så alle kan se ens hellighed? Altså at bære religion som en slags 'fromhedskappe'.

Hykleri. Når religion bliver brugt til at slå hinanden i hovedet med ikke at være 'kristen nok, muslim nok' osv. Dvs. regelrytteri = selvfedme.

Fra forestillingen: de muslimske drenge, som bruger deres religion mod at tryne de andre mere frisindede muslimer - især kvinder stigmatiseres ofte som luddere med Koranen eller Biblen i hånden – alt imens de selv tillader sig netop dét, de anklager andre for!

At befinde sig i et grænseland "den danskersnude i deres fødeland" og "den fordømte perker i Danmark" – det er hér religion, kultur og afstamning bliver sammenblandet i én pærevælling.

Religion som undskyldning: "Inshalar" = Guds vilje = fatalisme og hvad kan lille jeg så stille op mod min skæbne, bevirker oftest en offerrolle. Hvorved der opbygges megen vrede og bitterhed, når man ikke føler, at man kan hæve sig op over sin skæbne.

Guds vilje tales der i øvrigt også om i det gl. testamente og interessant nok er det sjældent at opleve jøder, som føler sig som ofre eller rettere påtager sig en offerrolle.

Stigmatisering kan også komme til udtryk som jødiske Joels suk: "Hvorfor skal jeg med mine 60 kg og 17-årige skuldre bære hele mellemøstenkonflikten"??

"Soka Gakkai" er en folkelig populær japansk chante buddhisme, hvor man bare altid har og får succes, takket være at jeg chanter – underforstået: det kan du også bare gøre.

Hykleri kan også være at pådutte andre sin "religion", som har alle religions kendetegn, men som man føler sig i sin gode ret til, fordi det normalt ikke betegnes som en religion: sundhedsfanatikere, ateister, seksuelfrigjorte, miljøforkæmpere...

Diskussionen gik ærlig talt lidt trægt, eftersom I jo ikke havde set forestillingen, hvilket jeg burde have taget højde for på forhånd, og som jeg beklager, at jeg ikke gjorde!

Og blot omtale af forestillingen samt det med fremhævet skrift rakte altså ikke til en hel aften diskussion(!).

Næste møde finder sted:

Tirsdag den 12. april 2011 kl. 19

- med emnet: "Er religion ved at betyde mere end nationalitet"? Oplæg ved Lene Shoemaker.

som sædvanligt hos Unitarerne, Dag Hammarskjölds Alle 30, krypten th., 2100 København Ø.

Vel mødt alle sammen!

Varme forårshilsner

Klara Kaare, formand.

NB!

Efter Lenes oplæg - under kaffen fx - kan der indbetales kontingent 1 x 200,-kr.

eller

100,-kr. nu og 100,-kr. til efteråret

For et helt års spirituelle og livskloge input!!